

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 7C/2/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515200031
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Pribula
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7515200031.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie samosudcom JUDr. Jozefom Pribulom v právnej veci navrhovateľa Komerční banka a.s. so sídlom Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1, IČO 453 170 54, zastúpeného JUDr. Jiřím Vlasákom, usadeným euroadvokátom, Laurinská 18, 811 01 Bratislava proti odporcovi T. Ď., Q.. XX.X.XXXX, U. X. Č.. XXX, XXX XX X., zastúpenému opatrovníčkou H.. R. T., zamestnankyňou Okresného súdu Košice I, v konaní o zaplatenie 28.294,33 Kč s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 28.294,33 Kč s kapitalizovaným zmluvným úrokom z úveru vo výške 5.370,97 Kč od 7.9.2011 do 16.9.2014 a s kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 1.960,- Kč za obdobie od 17.5.2014 do 25.11.2014 a naďalej s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne z čiastky 26.734,33 Kč od 26.11.2014 až do zaplatenia, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamieťa.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 61,50 eur na účet navrhovateľa a na účet právneho zástupcu navrhovateľa 138,90 eur, všetko to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu 28.294,33 Kč s kapitalizovaným zmluvným úrokom z úveru vo výške 5.370,97 Kč od 7.9.2011 do 16.5.2014 a zmluvným úrokom vo výške 18,48% ročne z čiastky 26.734,33 Kč od 17.5.2014 až do zaplatenia a kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 1.960,- Kč od 17.5.2014 do 25.11.2014 a úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne z čiastky 2+6.734,33 Kč od 26.11.2014 až do zaplatenia, ako aj trovy tohto konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 7.9.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXX a na základe tejto zmluvy poskytol odporcovi úver vo výške 35.000,- Kč. Odporca sa zaviazal tento úver splácať, počnúc dňom 20.10.2011 vždy do 20. toho - ktorého mesiaca v mesačných splátkach, ktorá bude zodpovedať rozdielu medzi čiastkou 815,- Kč a výškou úrokov splatných za obdobie od predchádzajúceho dňa splatnosti úroku po dobu 71 mesiacov. Zároveň sa dohodli, že úroková sadzba bude činiť 18,48% ročne z vyčerpanej istiny úveru a RPMN činí 28,7%. Keďže odporca úver riadne a včas nesplácal, zo strany navrhovateľa došlo k zosplatneniu celej úverovej pohľadávky ku dňu 25.11.2014 a táto čiastka k tomuto dňu činila 28.294,33 Kč a pozostávala z istiny 26.734,33 Kč, poplatkov 1.560,- Kč a tiež kapitalizovaného zmluvného úroku 5.370,97 Kč a kapitalizovaného úroku z omeškania 1.960,- Kč.

Odporca sa pojednávania nezúčastnil. Súdu sa nepodarilo zistiť jeho pobyt, preto mu ustanovil opatrovníka.

Opatrovník bol riadne predvolaný, pojednávania sa však nezúčastnil, súd preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jeho neprítomnosti.

Na základe toho zistil tento skutkový stav:

Za daných okolností nastala situácia, že súd musel skúmať, či má právomoc vo veci rozhodovať. Podľa Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomocí a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej ako „Brusel I.“), pričom ale skonštatoval, že toto nariadenie možno použiť aj vzhľadom na to, že spor vznikol po 01.05.2004 a teda po dni, kedy sa Česká republika aj Slovenská republika stali členmi Európskej únie, ďalej, že je tu daná podmienka vecnej príslušnosti, nakoľko ide o spotrebiteľský spor a po ďalšie, podmienka teritoriálnej pôsobnosti vyššie zmieneného nariadenia Brusel I. sa aplikuje na členské štáty Európskej únie s výnimkou Dánskeho kráľovstva.

Podľa Článku 15 ods. 1 nariadenia Brusel I.: Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

- a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo
- b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo
- c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

Podľa Článku 16 ods. 2 Brusel I.: Druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

V zmysle kapitoly I. čl. 1 ods. 1 prvá veta nariadenia Brusel I., sa toto nariadenie uplatní v občianskych a obchodných veciach bez ohľadu na povahu súdu alebo tribunálu.

V zmysle kapitoly II. oddiel 1 čl. 2 ods. 1 nariadenia Brusel I., ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

V otázke použitia predpisov hmotného práva je potrebné prihliadnuť na Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné strany (ďalej ako „Rím I.“).

Podľa Kapitoly II. čl. 6 ods. 1 Nariadenia Rím I., Bez toho aby boli dotknuté čl. 5a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci predmetu svojej činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“) sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa, za predpokladu že podnikateľ:

- a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa
- b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu, alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny

Na základe vyššie uvedeného tak súd skonštatoval že má právomoc vec prejednať a rozhodnúť. Vykonal tak dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 07.09.2011, s periodickým výpisom, výzvou k okamžitému splateniu celej úverovej pohľadávky, historickým výpisom z obrátov na účte, s predžalobnou upomienkou, všeobecnými obchodnými podmienkami Komerční banky, a.s., úverovými podmienkami pre fyzické osoby nepodnikateľov, doplnením skutkových tvrdení zo dňa 09.02.2015, spracovaním a vyhodnotením žiadosti o úver.

Navrhovateľ uzatvoril s odporcom dňa 7.9.2011 zmluvu o úvere pod č. 0099001786583, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky banky. Na základe tejto zmluvy poskytol

navrhovateľ odporcovi finančné prostriedky vo výške 35.000,-Kč a odporca sa zaviazal tieto finančné prostriedky vrátiť spolu s úrokom vo výške 18,48% v mesačných splátkach po 815,- Kč po dobu 71 mesiacov od 20.10.2011 do 20.8.2017, pri RPMN vo výške 287,7%. Odporca podmienky zmluvy nesplnil, úver riadne a včas nesplácal, v dôsledku toho sa dostal do omeškania s úhradou splatných záväzkov voči navrhovateľovi a navrhovateľ listom zo dňa 5.5.2014 vyzval odporcu na okamžité splatenie celej úverovej pohľadávky dňom 16.5.2014. Ku dňu 16.5.2014 činil celkový nedoplatok 28.294,33 Kč a tento pozostával z istiny 26.734,33 Kč a poplatkov 1.560,- Kč. Okrem toho bol nedoplatok na zmluvných úrokoch za obdobie od 7.9.2011 do 16.5.2014 celkom 5.370,94 Kč a na úrokoch z omeškania za obdobie od 17.5.2014 do 25.11.2014 1.960,- Kč.

Medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere a po vstupe Slovenskej republiky do Európskej únie došlo k zmenám v právnych predpisoch v oblasti ochrany spotrebiteľa tak, aby právny poriadok bol v súlade so sekundárnym právom Európskeho spoločenstva, dnes Európskej únie. Preto Občiansky zákonník zakotvil úpravu spotrebiteľských zmlúv. Všetky zmluvy, ktoré sú spotrebiteľskými zmluvami, musia byť v súlade s Občianskym zákonníkom. Smernice ako právne akty sekundárneho práva Európskej únie nemajú priamy účinok, avšak v prípade, kedy si štát neplní svoju povinnosť správne, resp. vôbec, je možné priznať smerniciam priamy účinok.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, smlouvou o úvere se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 499 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, za sjednání závazku věřitele poskytnout na požádání peněžní prostředky lze sjednat úplatu, jestliže poskytování úvěru je předmětem podnikání věřitele.

Podľa § 502 ods. 1, 2 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvěry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné. V pochybnostech se má za to, že sjednaná výše úroků se týká ročního období.

Podľa § 503 ods. 1, 2, 3 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Závazek platit úroky je splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Jestliže lhůta pro vrácení poskytnutých peněžních prostředků je delší než rok, jsou úroky splatné koncem každého kalendářního roku. V době, kdy má být vrácen zbytek poskytnutých peněžních prostředků, jsou splatny i úroky, které se jej týkají. Mají-li být poskytnuté peněžní prostředky vráceny ve splátkách, jsou v den splatnosti každé splátky splatny i úroky z této splátky. Dlužník je oprávněn vrátit poskytnuté peněžní prostředky před dobou stanovenou ve smlouvě. Úroky je povinen zaplatit jen za dobu od poskytnutí do vrácení peněžních prostředků.

Podľa § 504 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejích vrácení věřitelem požádán.

Podľa § 506 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodného zákoníka, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, je-li dlužník v prodlení s vrácením více než dvou splátek nebo jedné splátky po dobu delší než tři měsíce, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Odporca svoj záväzok voči navrhovateľovi riadne a včas nesplátili. Súd ho preto v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zaviazal na zaplatenie žalovanej istiny, t.j. čiastky 28.294,33 Kč., spolu s vyčísleným úrokom z úveru do zosplatenia úveru vo výške 5370,97 Kč.

Podľa čl. 2 písm. b) a c) Smernice rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľ znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom, nevzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu. Predajca alebo dodávateľ znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá v zmluvách podliehajúcich tejto smernici koná s cieľom vzťahujúcim sa k jeho obchodom, podnikaniu alebo povolaniu, bez ohľadu na to, či má verejnú alebo súkromnú formu vlastníctva.

Podľa čl. 3 bod 1 Smernice rady 93/13 EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 6 bod 1 Smernice rady 93/13 EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky, použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok.

Pokiaľ sa týka návrhu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 18,48 % ročne zo sumy 26.734,33 Kč od 17.05.2014 do zaplatenia, v tejto časti súd návrh zamietol.

V tomto prípade súd skonštatoval, že navrhovateľ dňa 16.05.2014 zosplátnil tento úver, nakoľko odporca riadne a včas úver nesplácal, pričom sa dostal so splácaním do omeškania a navrhovateľ aj po tomto dátume žiada úroky z úveru, pričom už sú súčasťou navrhovateľom požadovanej istiny ako tzv. celkové náklady úveru (také, aké by odporca splátnil, keby úver splácal poctivo tzn. riadne a včas), a teda navrhovateľ ich nemá právo ďalej úročiť, v tomto prípade by išlo o tzv. anatocizmus - branie úrokov z úrokov čo je zakázané. V tomto prípade by bol odporca viacnásobne potrestaný za to, že je v omeškaní. Niet pochybností o tom, že by navrhovateľ nemohol svoje poskytované úvery úročiť, pretože úrokom sa jednoducho rozumie odplata za to, že veriteľ svoje peniaze obetuje v prospech dlžníka a očakáva, že ten mu ich vráti aj s odplatom riadne a včas, nakoľko veriteľ v čase, keď tieto peniaze poskytol dlžníkovi, nemohol s nimi disponovať a brať z nich želané úžitky.

Tento názor bol potvrdený aj uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn.: 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, v ktorom uviedol, že Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky

zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Podľa § 155 ods. 2 Občianskeho zákonníka výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a ak

- a) predmet konania je vyjadrený v cudzej mene a účastník, ktorý má plniť, je devízovým tuzemcom a má účet v cudzej mene, alebo
- b) niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom.

Vzhľadom na uvedené citované ustanovenie a na fakt, že navrhovateľ je v súlade s § 2 zákona 202/1995 Z.z, Devízový zákon považovaný sa devízového cudzozemca, okolnostiam prípadu neodporuje, aby bol nárok rozsudku vyjadrený v cudzej menej, konkrétne českej korune.

Podľa § 504 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodního zákoníka dlužník je povinen vrátiť poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Podľa § 506 zákona č. 513/1991 Sb. Obchodního zákoníka je-li dlužník v prodlení s vrácením více než dvou splátek nebo jedné splátky po dobu delší než tři měsíce, je věřitel oprávněn od smlouvy odstoupit a požadovat, aby dlužník vrátil dlužnou částku s úroky. Odstoupení věřitele od smlouvy nemá vliv na zajištění závazků z této smlouvy.

Podľa §1 ods. 1 Nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů.

Podľa citovaných ustanovení vznikol navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania, a preto v zmysle tohto zákonného ustanovenia súd zaviazal odporcov aj na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré navrhovateľ kapitalizoval v sume 1960 Kč za obdobie od 17.05.2014 do 25.11.2014 a ďalej vo výške 8,05% ročne zo sumy 26.734,33 Kč a to od 26.11.2014 až do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V zmysle tohto zákonného ustanovenia súd navrhovateľovi priznal aj náhradu trov konania. Náhrada trov konania pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku v sume 61,50 eur - túto čiastku súd zaviazal odporcu zaplatiť na účet navrhovateľa, a z trov právneho zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) a b) Vyhlášky 653/2004 o odmenách a náhradách advokátov odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej.

Podľa § 15 citovanej vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb.

Podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky 655/2004 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z hodnoty 28.294,33 Kč, tj. 1046,97 eur je 61,41 eur. Trovy právneho zastúpenia takto činia za dva úkony poskytnutých právnych služieb 122,82 eur, 2x režijný paušál 8,04 eur; trovy právneho zastúpenia celkom 138,90 eur.

Túto čiastku súd zaviazal zaplatiť na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na výkon súdneho rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.